

# ΑΜΒΑΚΟΥΜ

## ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΑΜΒΑΚΟΥΜ - 1 <sup>ο</sup> ΚΕΦΑΛΑΙΟ	2
ΑΜΒΑΚΟΥΜ - 2 <sup>ο</sup> ΚΕΦΑΛΑΙΟ	6
ΑΜΒΑΚΟΥΜ - 3 <sup>ο</sup> ΚΕΦΑΛΑΙΟ	12



διότι ἔργον ἐγὼ ἐργάζομαι ἐν ἐξαιρετικὰ γεγονότα τῆς δυνάμεώς μου θαυμάσατε, διότι θὰ ἰδῆτε πράγματα ἀπρόσμενα, ἀνυπόφορα, ἄξια ταῖς ἡμέραις ὑμῶν, ὃ οὐ μὴ καὶ ἀφανισθῆτε, διότι ἐγὼ κατὰ τὰς ἀπορίας καὶ θαυμασμοῦ, καὶ κρυφθῆτε ἀπὸ φόβον καὶ ἐντροπήν. Διότι πιστεύσητε, ἂν τις ἡμέρας αὐτάς, πὺ ζῆτε, θὰ ὄχι πολὺ ἀργά, ἀλλ' ἐπὶ τῶν ἡμερῶν σας ἐγὼ, ὁ Θεός, θὰ ἐργασθῶ ἐκδηγηῆται. πραγματοποιήσω ἔργον, τὸ ὁποῖον, ἂν ἔργον τιμωρίας καὶ καταστροφῆς, τὸ ὁποῖον, ἂν κάποιος σᾶς τὸ κανεῖς σᾶς τὸ διηγηθῆ, δὲν θὰ τὸ διηγείτο ἐκ προτέρου, κατ' οὐδένα λόγον θὰ τὸ ἐπιστεύατε. πιστεύσετε.

1,6 Διότι ἰδοὺ ἐγὼ ἐξεγείρω ἐφ' 6 Θὰ ἐξεγείρω ἐναντίον σας τοὺς 6 Διότι, νά! Ἐγὼ θὰ ἐξεγείρω ἐναντίον σας τοὺς γενναίους πολεμιστὰς ὑμᾶς τοὺς Χαλδαίους τοὺς πολεμιστὰς Χαλδαίους, ἔθνος Χαλδαίους, τὸ ἔθνος τὸ ὠμόν, τὸ ἄγριον καὶ ταχύτατον εἰς τὶς κινήσεις μαχητὰς, τὸ ἔθνος τὸ πικρὸν φαρμακερὸν καὶ ταχυκίνητον, τὸ ὁποῖον καὶ τὶς ἐξορμήσεις του· τὸ ἔθνος, τὸ ὁποῖον προχωρεῖ ὀρμητικὸν καὶ καὶ τὸ ταχινόν, τὸ διαπορεύεται πρὸς ὅλας τὰς ἀκάθεκτον πρὸς ὅλες τὶς κατευθύνσεις τῆς γῆς, διὰ νὰ κατακτήσῃ πορευόμενον ἐπὶ τὰ πλάτη τῆς κατευθύνσεις τῆς γῆς, διὰ νὰ κατακτήσῃ κατοικήσιμες περιοχὰς ξένες, οἱ ὁποῖες δὲν τοῦ ἀνήκουν. γῆς τοῦ κατακληρονομήσαι καὶ κληρονομήσῃ πόλεις καὶ κατοικίας, σκηνώματα οὐκ αὐτοῦ. πὺ δὲν εἶναι ἰδικαί του.

1,7 Φοβερός καὶ ἐπιφανής 7 Γνωστὸς καὶ διαβόητος εἶναι ὁ λαὸς 7 Οἱ Χαλδαῖοι εἶναι λαὸς τρομερός, ὠμός, ἀτίθασος καὶ περιβόητος διὰ ἔστιν, ἐξ αὐτοῦ τὸ κρίμα αὐτοῦ αὐτός. Ὅτι αὐτὸς κρίνη καὶ ἀποφασίσῃ, τὴν φιλοδοξίαν του· δίκαιον θεωρεῖ αὐτό, πὺ κρίνει ὁ ἴδιος ὡς δίκαιον ἔσται καὶ τὸ λῆμμα αὐτοῦ ἐξ θέλει νὰ τὸ ἀποκτήσῃ καὶ τὸ καὶ νόμιμον, οἱ δὲ ἀποφάσεις πὺ λαμβάνει, προέρχονται ἀπὸ αὐτὸν αὐτοῦ ἐξελεύσεται. πραγματοποιήσῃ. Αἱ ἀποφάσεις του τὸν ἴδιον καὶ δὲν ἐπηρεάζονται ἀπὸ κανένα ἄλλον. προέρχονται ἀπὸ τὸν ἑαυτὸν του, χωρὶς νὰ συμβουλευέται κανένα ἄλλον.

1,8 Καὶ ἐξαλοῦνται ὑπὲρ 8 Οἱ ἵπποι του πηδοῦν καὶ τρέχουν 8 Οἱ ἵπποι τοῦ λαοῦ τῶν Χαλδαίων πηδοῦν καὶ τρέχουν περισσότερον παρδάλεις οἱ ἵπποι αὐτοῦ καὶ περισσότερον καὶ ταχύτερον ἀπὸ τὰς ἀπὸ τὶς εὐέλκτες καὶ κατ' ἐξοχήν πηδηκτὲς καὶ ταχύτατες ὀξύτεροι ὑπὲρ τοὺς λύκους τῆς λεοπαρδάλεις. Εἶναι ὀρμητικώτεροι ἀπὸ λεοπαρδάλεις· εἶναι δὲ περισσότερον ὀρμητικοὶ ἀπὸ τοὺς λύκους τῆς Ἀραβίας· καὶ ἐξιπάσσονται οἱ τοὺς λύκους τῆς Ἀραβίας. Ἐπάνω εἰς Ἀραβίας. Οἱ ἵππεῖς τῶν Χαλδαίων, οἱ ὁποῖοι προχωροῦν ἔφιπποι, δὲν ἵππεῖς αὐτοῦ καὶ ὀρμήσουσι αὐτοὺς θὰ ἵππεύσουν οἱ ἵππεῖς του, θὰ εἶναι μόνον γενναῖοι, δυνατοὶ καὶ ταχεῖς, ἀλλ' ὀρμοῦν ἀκάθεκτοι κατὰ μακρόθεν καὶ πετασθήσονται ὀρμήσουν ἀπὸ τὰς μακρυνὰς ἀποστάσεις, τῶν ἐχθρῶν των, ὅπως ὁ πεινασμένος ἀετὸς ἐφορμᾷ. ἀπὸ τὰ ὑψηλὰ ὡς ἀετὸς πρόθυμος εἰς τὸ θὰ πετάξουν ὡσάν τὸν πεινασμένον ἀκάθεκτος κατὰ τοῦ θηράματός του. φαγεῖν. ἀετόν, πὺ ὀρμᾷ, μὲ ταχύτητα εἰς τὸ

θήραμά του.

1,9 Συντέλεια εις άσεβεις ήξει, 9 Από αυτούς θα επέλθη πλήρης 9 Διά τών όρμητικών, ώμών και γενναίων Χαλδαίων θα επέλθη πλήρης άνθεστηκότας προσώποις καταστροφή εις τούς άσεβεις. Έκείνους, όλεθρος και καταστροφή κατά τών άσεβών, οί όποιοι άντέστησαν εις αυτών έξεναντίας και συνάξει οί όποιοι θα άντισταθοῦν έναντίον των, τόν Θεόν και τοῦ έφέρθησαν με προπέτεια και αναίδειαν. «Ή κατ' ώς άμμον αιχμαλωσίαν. θα τούς συγκεντρώσουν πρὸς άλλην έρμηνεϊαν: Όσους θα τολμήσουν να άντισταθοῦν εις αυτούς, θα αιχμαλωσίαν πολυαρίθμους ώσαν την τούς συγκεντρώσουν δια να τούς οδηγήσουν εις την αιχμαλωσίαν άμμον. πολυαρίθμους, με την ίδιαν εύκολίαν, πού συγκεντρώνομεν την άμμον εις την χούφτα μας».

1,10 Και αυτός εν βασιλεύσιν 10 Θα εντρυφήση ο λαός αυτός με την 10 Ο λαός τών Χαλδαίων θα εύφραίνεται και θα καυχάται δια την εντρυφήσει και τύραννοι ήτταν και υποδούλωσιν τών βασιλέων. Οί ήτταν και υποδούλωσιν πολλών βασιλέων, οί δε τύραννοι τών έθνών παίγνια αυτού, και αυτός εις άρχοντες της γης θα είναι παιγνίδι δι' θα είναι εις τα χέρια του διασκεδαστικά παιγνίδια· ο λαός αυτός θα παν όχύρωμα έμπαίζεται και αυτόν. Θα έμπαίξη όλα τα όχυρωματικά περιγελάση όλα τα όχυρωματικά έργα και τα φρούρια τών πόλεων, τα βαλει χώμα και κρατήσει έργα, θα ύψωση λόφους από χώμα γύρω όποια δύσκολα κυριεύονται, διότι θα ύψωση γύρω από αυτά λόφους αυτού. των και θα τα καταλάβη. από χώμα και θα τα κυριεύση με εύκολίαν.

1,11 Τότε μεταβαλει το πνεῦμα 11 Ένδεχομένως μετά την νίκην του να 11 Μετά τις νίκες του όμως αυτές θα αλλάξη γνώμην και διαθέσεις και και διελεύσεται και μεταβάλη διαθέσεις, να διέλθη δια μέσου θα περάση μέσα από την πόλιν, πού εκυρίευσε, και θα φύγη και θα έξιλάσεται αυτή ή ισχύς τῶ τής ήττηθείσης χώρας και να φύγη και να έξιλεωθῆ». Αυτή όμως ή μεταβολή τών διαθέσεών του είναι έργον του Θεῶ μου. έξιλεωθῆ δι' αυτήν. Αυτή όμως ή Θεοῦ μου! «Κατ' άλλην έρμηνεϊαν: Μετά τις νίκες του αυτές, ο Θεός θα μεταβολή είναι της δυνάμεως του Θεοῦ μεταβάλη την όργην του κατά τών άσεβών και θα προσπεράση τούς άσεβεις και θα φανῆ ίλεως εις αυτούς. Και ο Προφήτης γεμᾶτος θαυμασμόν δια την αγαθότητα του Θεοῦ αναφωνει ή τόση δύναμις του να μεταβάλη την τιμωρίαν εις εύσπλαγχνίαν δέν ανήκει εις κανένα άλλον, παρὰ μόνον εις Σέ, τόν Θεόν μου!»

1,12 Οὐχι σὺ απ' αρχῆς, Κύριε, 12 «Κύριε, σὺ δὲν εἶσαι πρὸ πάντων τῶν 12 «Έστω και αν ήμεϊς παρεβημεν τόν άγιον νόμον Σου, μήπως δέν ο Θεός ο άγιός μου; Και οὐ μη αίωνων, ο αιώνιος και άγιος Θεός μου; Εις εἶσαι Σύ, Κύριε, αἰδίως, έξ αρχῆς και ανάρχως, ο αιώνιος Θεός, ο άγιος αποθάνωμεν. Κύριε, εις κρίμα τὸ έλεός σου στηριζόμενοι λέγομεν, ότι Κύριός μου; Δι' αυτό, στηριζόμενοι εις την αγαθότητά Σου, λέγομεν ότι τέταχας αυτόν· και έπλασέ με δέν πρόκειται να έξαφανισθῶμεν. Κύριε, δέν πρόκειται να καταστραφῶμεν, να υποστῶμεν πανωλεθρίαν. Κύριε,

τοῦ ἐλέγχειν παιδεῖαν αὐτοῦ. σὺ ἔχεις τάξει αὐτὸν τὸν λαόν, νὰ Σὺ ὠρίσες καὶ διέταξες τὸν λαὸν αὐτόν, ὥστε νὰ ἐφαρμόζη καὶ νὰ ἐφαρμόζη καὶ νὰ κηρύσσει τὴν ἀπονέμη δικαιοσύνην. Ἐμὲ δέ, τὸν προφήτην, μὲ ἔπλασες καὶ μὲ δικαιοσύνην σου. Σὺ δὲ μὲ ἔπλασες καὶ μὲ ἐξεχώρισες, ὥστε καὶ τοὺς ἁμαρτάνοντας νὰ ἐλέγγω καὶ νὰ προλέγω ἐγκατέστησες, νὰ ἐλέγγω τὸν λαὸν αὐτόν τις παιδαγωγικὲς τιμωρίες, ποὺ πρόκειται νὰ τοὺς ἐπιβληθοῦν διὰ νὰ εἰς παιδαγωγίαν καὶ συνετισμόν. συνετίζονται.

1,13 Καθαρὸς ὁ ὀφθαλμὸς τοῦ 13 Κύριε, ὁ ὀφθαλμὸς σου εἶναι 13 Κύριε, γνωρίζω ὅτι ὁ ὀφθαλμὸς Σου εἶναι πεντακάθαρος καὶ δὲν μὴ ὀρᾶν πονηρά, καὶ κατακάθαρος καὶ δὲν ἀνέχεται νὰ βλέπη ἡμπορεῖ, οὔτε ἀνέχεται νὰ βλέπη πονηρὰ ἔργα, οὔτε δέχεται νὰ βλέπη ἐπιβλέπειν ἐπὶ πόνους οὐ πονηρίας, δὲν ἡμπορεῖ νὰ βλέπη τις κακουργίες, ποῦ προξενοῦν οἱ κακοὶ καὶ πονηροὶ εἰς τοὺς δυνησὴ· ἵνα τί ἐπιβλέπεις ἐπὶ κακοποιήσεις ἐναντίον τῶν δικαίων. Διατὶ εἰλικρινεῖς, τοὺς ἀπλοῦς καὶ ἀδυνάτους. Διατὶ λοιπὸν ρίπτεις τὸ καταφρονοῦντας; ὅμως σὺ ἐπιβλέπεις καὶ φαίνεσαι σὰν νὰ βλέμμα σου εἰς τοὺς ἀλαζόνας καὶ περιφρονητὰς τῶν ἁγίων νόμων σου Παρασιωπήσῃ ἐν τῷ προστατεύεις ἐκείνους, ποὺ καταφρονοῦν Χαλδαίους, ὡσὰν νὰ τοὺς προστατεύεις, καὶ τοὺς ἀφήνεις νὰ καταπίνειν ἀσεβῆ τὸν δίκαιον; τὴν δικαιοσύνην καὶ τὸ δίκαιον; Θὰ εὐημεροῦν; Θὰ παρατρέξῃς μὲ σιωπὴν, ὅταν ὁ ἀσεβὴς Βαβυλώνιος παραβλέψῃ τὸν ἀσεβῆ, ὅταν καταπίνῃ καταπίνῃ τὸν Ἰσραηλίτην, τὸν δικαιότερον ἀπὸ αὐτόν; τὸν δίκαιον;

1,14 Καὶ ποιήσεις τοὺς 14 Θὰ κάμῃς τοὺς ἀνθρώπους ὡσὰν τοὺς 14 Λόγω τῆς μακροθυμίας, τῆς ἀνοχῆς καὶ τῆς σιωπῆς Σου αὐτῆς θὰ ἀνθρώπους ὡς τοὺς ἰχθύας τῆς ἰχθύας τῆς θαλάσσης, ὡσὰν τὰ ἐρπετὰ, κάμῃς τοὺς ἀνθρώπους νὰ μὴ διαφέρουν καθόλου ἀπὸ τὰ ψάρια τῆς θαλάσσης καὶ ὡς τὰ ἐρπετὰ τὰ τὰ ὅποια δὲν ἔχουν ἀρχηγὸν καὶ θαλάσσης, τὰ ὅποια δὲν ἔχουν οὔτε νόμους οὔτε κριτὰς καὶ γίνονται οὐκ ἔχοντα ἡγούμενον; κυβερνήτην; τροφή τῶν μεγαλυτέρων ψαριῶν; Ἡ θὰ τοὺς κάμῃς νὰ μὴ διαφέρουν καθόλου ἀπὸ τὰ ἐρπετὰ, τὰ ὅποια ἕνεκα τῆς πονηρίας των δὲν ἔχουν ἀρχηγὸν καὶ μισοῦν τὸ ἕνα τὸ ἄλλο;

1,15 Συντέλειαν ἐν ἀγκίστρῳ 15 Ὁ ψαράς μὲ ἀγκίστρι ἔπιασε καὶ 15 Διότι ὁ Βαβυλώνιος ἔχει τόσον μεγάλην δύναμιν, ὥστε ὡς ἄλλος ἀνέσπασε καὶ εἴλκυσε αὐτόν ἀνέσυρε τὸν ἰχθῦν ἀπὸ τὴν θάλασσαν, ψαράς ἀνέσυρεν ἀπὸ τὴν θάλασσαν τοῦ κόσμου τούτου μὲ τὸ ἀγκίστρι ἐν ἀμφιβλήστρῳ καὶ ἄλλα ψάρια ἐτράβηξε μὲ τὸ δίκτυ του καὶ τοῦ ὀλόκληρα ἔθνη καὶ τὰ ἔφερε πρὸς τὸ μέρος του μέσα εἰς τὸ δίκτυ συνηγάγεν αὐτόν ἐν ταῖς ἄλλα συνεκέντρωσε μὲ τὰς σαγήνας του. καὶ τὰ συνεκέντρωσεν εἰς μεγαλύτερα δίκτυα μὲ τις πολεμικὲς του σαγήναις αὐτοῦ. δυνάμεις.

1,16 Ἐνεκεν τούτου 16 Ἀπὸ τὸ πλούσιον αὐτὸ ψάρευμά του θὰ 16 Διὰ τὸ πλούσιον αὐτὸ ἀλίευμα ἢ καρδία τοῦ Βαβυλωνίου θὰ εὐφρανθήσεται καὶ χαρήσεται εὐφρανθῆ, θὰ χαρῆ ἢ καρδία του. Διὰ ἐντροφᾶ, θὰ δοκιμάζῃ τέρψιν καὶ θὰ εὐφραίνεται. Ἐνεκα τούτου,



ἡ καρδία αὐτοῦ ἔνεκεν τούτου τοῦτο, παραγνωρίζων σὲ τὸν ἀληθινὸν περιφρονῶν Σέ, τὸν παντοδύναμον Θεόν, θὰ προσφέρει θυσίαν εἰς τὴν θύσει τῆ σαγήνη αὐτοῦ καὶ Θεόν, θὰ προσφέρει θυσίαν εἰς τὴν σαγήνην του καὶ θυμίαμα εἰς τὸ δίκτυ του, δηλαδή εἰς τὶς πολεμικὲς του θυμιάσει τῷ ἀμφιβλήστρω σαγήνην καὶ θυμίαμα εἰς τὸ δίκτυόν του, δυνάμεις «οὐσιαστικὰ εἰς τὸν ἑαυτὸν του», διότι μὲ τὴν βοήθειάν των αὐτοῦ, ὅτι ἐν αὐτοῖς ἐλίπανε διότι χάρις εἰς αὐτὰ ἦτο πλουσία ἢ ἀλιεία «δηλαδή ἀπὸ μόνος του» ἐπέτυχε πλουσίαν ἐσοδείαν ψαριῶν· τὰ δὲ μερίδα αὐτοῦ, καὶ τὰ βρώματα του. Τὰ δὲ φαγητά, πὺ θὰ φαγητά, πὺ παρεσκεύασεν ἀπὸ τὸ ἀλίευμα τοῦτο, ἦσαν ἐκλεκτά. αὐτοῦ ἐκλεκτά. παρασκευασθοῦν ἀπὸ αὐτά, θὰ εἶναι ἐκλεκτά.

1,17 Διὰ τοῦτο ἀμφιβαλεῖ τὸ 17 Ακριβῶς κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον καὶ ὁ 17 Ἐπειδὴ λοιπὸν ὁ ἀσεβὴς καὶ εἰδωλόατρης Βαβυλώνιος συνάγει ἀμφίβληστον αὐτοῦ καὶ διὰ εἰδωλόατρης Ἀσσύριος θὰ ρίξη ἀπὸ ἐδῶ πλούσιες μερίδες καὶ ἔχει ἀπὸ αὐτὲς ἐκλεκτὲς τροφές, ὅλα δὲ τοῦ παντός ἀποκτέννειν ἔθνη οὐ καὶ ἀπὸ ἐκεῖ τὸ δίκτυόν του, διὰ νὰ ἔρχονται δεξιὰ χωρὶς νὰ τοῦ ἐναντιώνεται κανεῖς, θὰ ἐκτραχυνθῆ καὶ φείσεται. θανατώνη λαοῦς, χωρὶς νὰ λυπηῖται θὰ σκληρυνθῆ τόσον πολὺ, ὥστε δὲν θὰ παύση νὰ ρίπτῃ τὰ δίκτυά του κανένα. ἐδῶ καὶ ἐκεῖ δηλαδή, δὲν θὰ σταματήσῃ νὰ ἐπιτίθεται εἰς τὰ γύρω ἔθνη, χρησιμοποιῶν τὴν δυνάμιν του, καὶ δὲν θὰ λυπηθῆ νὰ σκορπίζη ἀνηλεῶς καὶ μὲ πάντα τρόπον τὸν θάνατον εἰς τὰ ἔθνη».

## ΑΜΒΑΚΟΥΜ - 2<sup>ο</sup> ΚΕΦΑΛΑΙΟ

### Αρχαίο Κείμενο

### Ἑρμηνεία Ἰωάννου Κολιτσάρα

### Ἑρμηνεία Παναγιώτη Τρεμπέλα

2,1 Ἐπὶ τῆς φυλακῆς μου λέγει ὁ προφήτης: Ἐπάνω εἰς τὴν Ο προφήτης Ἀμβακούμ λέγει: «Θὰ σταθῶ ἐπάνω εἰς τὴν προφητικὴν στήσομαι καὶ ἐπιβήσομαι ἐπὶ σκοπιάν μου θὰ σταθῶ, θὰ ἀνεβῶ εἰς μου σκοπιάν καὶ θὰ ἀνέβω ἐπάνω εἰς πέτραν στερεάν, ἀσάλευτον καὶ πέτραν καὶ ἀποσκοπεύσω τοῦ βράχον καὶ θὰ προσέξω, νὰ ἴδω, τί θὰ ὑψηλὴν καὶ ἀπὸ ἐκεῖ θὰ ἀποβλέψω καὶ θὰ προσέξω διὰ νὰ ἴδω τί θὰ ἰδεῖν τί λαλήσει ἐν ἐμοὶ καὶ τί εἶπη πρὸς ἐμὲ ὁ Κύριος καὶ τί ἐγὼ θὰ εἶπῃ μέσα μου, εἰς τὰ πνευματικὰ μου αὐτιά, ὁ Κύριος καὶ τί πρέπει νὰ ἀποκριθῶ ἐπὶ τὸν ἔλεγχόν ἀποκριθῶ εἰς, τὸν ἔλεγχόν του. ἀποκριθῶ πρὸς ὅσους θέλουν νὰ μὲ ἐρωτοῦν δι' ὅλα αὐτὰ καὶ νὰ μανθάνουν περὶ τῶν οἰκονομιῶν τοῦ Θεοῦ». «Ἡ κατ' ἄλλην ἑρμηνείαν: ...τί πρέπει νὰ ἀποκριθῶ εἰς Αὐτὸν εἰς τὶς τυχόν ἐπιτιμήσεις του διὰ τὰ παράπονά μου».

2,2 Καὶ ἀπεκρίθη πρὸς με 2 Ὁ Κύριος ἀπεκρίθη πρὸς ἐμὲ καὶ μοῦ 2 Καὶ ὁ Κύριος ἀπεκρίθη, ἀπεκάλυψεν εἰς ἐμὲ ὅσα μοῦ ἐπροκαλοῦσαν

Κύριος και εἶπε· γράψον εἶπε: «Γράψε καθαρὰ τὸ ὄραμα τοῦτο εἰς ἀπορίες, και μού εἶπε: «Γράψε τὴν ἀποκάλυψιν αὐτὴν σαφῶς και ὄχι ὄρασιν και σαφῶς εἰς πυξίον, μίαν πλάκα, ὡστε νὰ ἀναγινώσκειται κατὰ τὸν προφητικὸν και συνεσκιασμένον τρόπον εὐκρινῶς, ὡστε νὰ ὅπως διώκη ὁ ἀναγινώσκων εὐκολα και εὐχάριστα. αὐτά.

2,3 Διότι ἔτι ὄρασις εἰς καιρὸν 3 Διότι ἡ ὄρασις αὐτὴ ἔρχεται εἰς τὸν 3 Διότι ἡ ὄρασις αὐτὴ δὲν θὰ πραγματοποιηθῆ τώρα· χρειάζεται νὰ και ἀνατελεῖ εἰς πέρας και κατάλληλον καιρὸν της. Θὰ ἐκπληρωθῆ περάση ἀκόμη καιρός. Μὴ ἔχης ὅμως κανένα ἐνδοιασμόν διὰ τὸ ὅτι θὰ οὐκ εἰς κενόν· ἐὰν ὑστερήσῃ, και δὲν θὰ ματαιωθῆ. Ἐὰν ὅμως και ἐκπληρωθῆ· διότι θὰ πραγματοποιηθῆ ὅπωςδήποτε και δὲν θὰ ὑπόμεινον αὐτόν, ὅτι βραδύνη ὀλίγον χρόνον, δεῖξε ὑπομονήν. ματαιωθῆ. Ἐὰν καθυστερήσῃ και βραδύνη, νὰ μὴ ὀλιγοψυχῆσεις, ἀλλὰ ἐρχόμενος ἦξει και οὐ μὴ Διότι αὐτὸς πού ἀναμένεται νὰ ἔλθῃ, θὰ νὰ περιμένεις τὴν πραγματοποίησίν της· διότι αὐτὴ «ἡ ἐκπλήρωσις τῆς χρονίση. ἔλθῃ και δὲν θὰ χρονοτριβήσῃ. ὀράσεως», πού τὴν περιμένομεν, θὰ ἔλθῃ ὅπωςδήποτε· θὰ ἔλθῃ και δὲν θὰ βραδύνη.

2,4 Ἐὰν ἀποστείλῃται, οὐκ 4 Ἐὰν κανεὶς λιποψυχῆσῃ και ἀδημονήσῃ, 4 Ἐὰν ἐκεῖνος, πού θὰ διαβάσω τὴν ἀποκάλυψιν αὐτὴν, τὴν ὁποῖαν θὰ εὐδοκεῖ ἡ ψυχὴ μου ἐν αὐτῶ· ὁ ἄς μάθῃ, ὅτι δὲν ἐπαναπαύεται ἡ ψυχὴ γράψης, ἔχῃ ἐνδοιασμούς και ἀμφιβολίας δι' ὅσα προλέγω, δειλιάση δὲ δὲ δίκαιος ἐκ πίστεώς μου μου εἰς αὐτόν. Ὁ δίκαιος πού πιστεύει εἰς και ὀπισθοχωρήσῃ, δὲν μού εἶναι εὐάρεστος· ἡ ψυχὴ μου δὲν ζήσεται. ἐμὲ και τηρεῖ τὸν νόμον μου, θὰ σωθῆ και εὐαρεστεῖται εἰς αὐτόν. Ἐνῶ ὁ δίκαιος, αὐτὸς πού πιστεύει ἀδιστακτικῶς και χωρὶς ἐνδοιασμούς εἰς ὅσα λέγω, θὰ σωθῆ και θὰ ζήσῃ διὰ τῆς πίστεώς του εἰς Ἐμέ, τὸν Θεόν».

2,5 Ὁ δὲ κατοϊόμενος και 5 Ὁ ἐπηρμένος Ἀσύριος και 5 Ὁ δὲ Βαβυλώνιος, πού εἶναι γεμᾶτος οἴησιν και περιφρονεῖ τὴν καταφρονητῆς, ἀνήρ ἀλαζῶν, καταφρονητῆς τῶν ὅλων, ὁ ἀλαζονικὸς ἀνεξικακίαν τοῦ παντοκράτορος Κυρίου, ὁ ἐπηρμένος και ἀλαζονικὸς οὐθὲν μὴ περάνη, ὅς αὐτὸς ἄνθρωπος τίποτε δὲν ἠμπορεῖ νὰ αὐτὸς ἄνθρωπος, τίποτε δὲν πρόκειται νὰ φέρῃ εἰς πέρας. Αὐτὸς ἐπλάτυνε καθὼς ἄδης τὴν φέρῃ εἰς πέρας. Ἐπλάτυνε και ἔκαμε ἐτέντωσε πλατύν, ὅπως ὁ Ἄδης, τὸν στόμαχόν του και ἄνοιξε τὸ στόμα ψυχὴν αὐτοῦ και οὗτος ὡς ἀχόρταγον τὴν ψυχὴν του ὅπως ὁ ἄδης του· και αὐτὸς, ὅπως ὁ θάνατος, ποτὲ δὲν χορταίνει καταβροχθίζων τὰ θάνατος οὐκ ἐμπιπλάμενος και ὁ θάνατος, πού δὲν χορταίνουν ποτέ. θύματά του. Ἐπὶ πλέον θὰ συναθροίσῃ ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν του ὅλα τὰ και ἐπισυνάξει ἐπ' αὐτόν Θὰ συγκεντρώσῃ ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν του ἔθνη και, καθὼς εἶναι ἄπληστος και πλεονέκτης, θὰ ἔχῃ μαζί του πάντα τὰ ἔθνη και εἰσδέξεται ὅλα τὰ ἔθνη και θὰ ἔχῃ μαζί του ὅλους ὅλους τοὺς λαούς.

πρὸς αὐτὸν πάντας τοὺς λαούς.  
λαούς.

2,6 Οὐχὶ ταῦτα πάντα κατ' 6 Θὰ ἔλθῃ ὁμως καιρός, κατὰ τὸν ὅποιον 6α Δὲν θὰ ἀναλάβουν, λοιπόν, ὅλοι αὐτοὶ οἱ καταδυναστευόμενοι λαοὶ αὐτοῦ παραβολὴν λήφονται ὅλα αὐτὰ θὰ ἐκσπᾶσουν ἐναντίον του. Οἱ «κατ' ἄλλους: Οἱ ἐχθροί· ἢ κατ' ἄλλους: Οἱ σώφρονες» ἐναντίον του καὶ πρόβλημα εἰς διήγησιν ἐχθροὶ του θὰ τὸν ἔχουν εἰς σατυρισμὸν παραβολικόν, παροιμιακόν, εἰρωνικόν καὶ σαρκαστικόν λόγον; Καὶ δὲν αὐτοῦ; Καὶ ἐροῦσιν· οὐαὶ ὁ καὶ ἐμπαιγμὸν. Εἰρωνικὸν μολόγημα θὰ θὰ προβάλλουν μεταξύ των λόγον παροιμιακόν, δημῶδη; Καὶ θὰ πληθύνων ἐαυτῶ τὰ οὐκ ὄντα γίνῃ μεταξύ των καὶ θὰ λέγουν· λέγουν:

αὐτοῦ ἕως τίνος; Καὶ βαρύνων Ἀλλοίμονον εἰς σέ, Βαβυλῶν, ἢ ὅποια 6β Ἀλλοίμονον εἰς σέ, Βαβυλῶν, ἢ ὅποια ἀρπάξεις τὰ ξένα, πού δὲν τὸν κλοιὸν αὐτοῦ στιβαρῶς. παίρνεις καὶ θησαυρίζεις διὰ τὸν ἑαυτὸν σοῦ ἀνήκουν, καὶ μὲ αὐτὰ θησαυρίζεις. Μέχρι πότε θὰ δεικνύσαι σου ἐκεῖνα, τὰ ὅποια δὲν σοῦ ἀνήκουν. ἄπληστος καὶ ἀκόρεστος; Σὺ κάμνεις βαρὺν καὶ καταθλιπτικὸν τὸν Ἔως πότε ὁμως θὰ συνεχισθῇ αὐτό; Σὺ ζυγὸν τῆς δουλείας καὶ ἔτσι καθιστὰς βαρύτεραν καὶ τὴν ἀπὸ Θεοῦ κάμνεις βαρὺν καὶ καταθλιπτικὸν τὸν τιμωρίαν, ἢ ὅποια σὲ περιμένει.  
ζυγὸν τῆς δουλείας.

2,7 Ὅτι ἐξαίφνης 7 Ἴδου ὁμως ὅτι αἰφνιδίως θὰ ἐξεγερθοῦν 7 Θὰ ἔλθῃ ὁμως ὥρα, πού θὰ παύσης τὴν ἀδικίαν χωρὶς νὰ τὸ θέλῃς ἀναστήσονται δάκνοντες ἐναντίον σου καὶ θὰ σὲ δαγκώσουν οἱ καὶ νὰ τὸ περιμένης. Διότι ἔξαφνα καὶ ἀπρόσμενα θὰ σηκωθοῦν, ὡσὰν αὐτόν, καὶ ἐκνήψουσιν οἱ ἐχθροὶ σου. Οἱ ἐπίβουλοί σου θὰ ἀπὸ ὕπνον, καὶ θὰ σὲ δαγκώνουν οἱ ἐχθροὶ σου μὲ τὶς πολεμικὲς ἐπίβουλοί σου, καὶ ἔση εἰς ἀνανήψουν ἐναντίον σου καὶ θὰ γίνῃς προσβολές των, πού ὁμοιάζουν μὲ δόντια, καὶ θὰ ἀρπάζουν καὶ θὰ διαρπαγῆν αὐτοῖς. ἀντικείμενον διαρπαγῆς ἀπὸ αὐτούς, κατατρῶγουν τὶς στρατιωτικὲς σου δυνάμεις.

2,8 Διότι σὺ ἐσκύλευσας ἔθνη 8 Διότι, ὅπως σὺ ἐλαφυραγωγῆσες πολλὰ 8 Ἐπειδὴ σὺ ἐλαφυραγωγῆσες ἔθνη πολλὰ, θὰ σὲ λαφυραγωγῆσουν πολλὰ, σκυλεύσουσί σε ἔθνη, ἔτσι καὶ ὅλοι θὰ λαφυραγωγῆσουν ὄχι μόνον οἱ ἐχθροὶ σου, ἀλλὰ καὶ οἱ ὀλίγοι λαοί, πού ἔμειναν ἔξω ἀπὸ πάντες οἱ ὑπολελειμμένοι σέ, ὄχι μόνον οἱ ἐχθροὶ σου ἀλλὰ καὶ οἱ τὸ τυραννικόν σου βασίλειον, οἱ ὅποιοι ποτὲ δὲν ἠλπίζες ὅτι θὰ σοῦ λαοὶ δι' αἵματα ἀνθρώπων καὶ ὑπόλοιποι λαοί, διότι θὰ σὲ μισοῦν διὰ τὰ ἐπιτεθοῦν. Θὰ σὲ λαφυραγωγῆσουν λόγῳ τῶν ἀνθρωπίνων αἱμάτων, ἀσεβείας γῆς καὶ πόλεως καὶ ἀνθρώπινα αἵματα, τὰ ὅποια ἔχυσες καὶ πού ἔχυσες μὲ τὶς σφαγές, καὶ τῶν ἀσεβειῶν, τὶς ὁποῖες ἔκαμες εἰς τὴν πάντων τῶν κατοικούντων τὰς ἄλλας ἀσεβείας, τὰς ὁποίας χάραν καὶ τὶς πόλεις καὶ εἰς τοὺς κατοίκους των.  
αὐτήν. διέπραξες εἰς τὴν γῆν, εἰς τὰς πόλεις κὶ εἰς  
τοὺς κατοικοῦντας αὐτάς.

2,9 Ὡ ὁ πλεονεκτῶν 9 Ἀλλοίμονον εἰς σέ, ὁ ὅποιος ἀπὸ 9 Ὡ! ἀλλοίμονον εἰς σέ, Βαβυλώνιε· εἶσαι πράγματι ἄθλιος, τρισάθλιος



πλεονεξίαν κακήν τῷ οἴκῳ ἀπερίγραπτον πλεονεξίαν κατεχόμενος καὶ ἄξιος θρήνων, διότι, κυριευμένος ἀπὸ ἀκόρεστον πλεονεξίαν, αὐτοῦ τοῦ τάξαι εἰς ὕψος ἀποταμιεύεις πονηροὺς θησαυροὺς εἰς θησαυρίζεις ἀδίκους θησαυροὺς εἰς τὸν οἶκον «τὴν βασιλείαν» σου, νοσσιὰν αὐτοῦ τοῦ τὸν οἶκον σου, διὰ νὰ τοποθετήσης τὴν ὥστε νὰ καταστήσης τὸ βασιλείον σου ὑψηλότερον, ἰσχυρότερον καὶ ἐκσπασθῆναι ἐκ χειρὸς φωλεάν σου εἰς ὕψος, μὲ τὴν ιδέαν ὅτι περισσότερο ὀχυρὸν μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων καὶ ἔτσι, ὅπως νομίζεις, κακῶν. ἔτσι ὑψηλὰ θὰ εἶσαι ἀσφαλῆς καὶ δὲν θὰ νὰ τὸ κάμης ἀσφαλῆς καὶ ἄπαρτον ἀπὸ τὰ χέρια τῶν ἐχθρῶν σου. διατρέχης κίνδυνον ἀπὸ τὰ χέρια τῶν ἐχθρῶν σου.

2,10 Ἐβουλεύσω αἰσχύνην τῷ 10 Αὐτὰ ὅμως, πὺ ἐσκέφθης, εἶναι εἰς τὴν 10 Ἀλλ' αὐτὸ τὸ ὕψος, ἡ δύναμις καὶ ὀχύρωσις, πὺ ἐσκέφθης καὶ οἴκῳ σου, συνεπέρας πραγματικότητα ἐξευτελιστικὰ διὰ τὸν ἐπέτυχες εἰς τὸ βασιλείον σου λόγῳ τῆς πλεονεξίας σου, θὰ ἀποβοῦν πολλοὺς λαοὺς, καὶ οἶκον σου. Ἐθεσες τέρμα εἰς τὴν ζωὴν διὰ τὸν οἶκον σου εἰς ἐντροπήν· κατέστρεψες πολλοὺς λαοὺς μὲ ἐξήμαρτεν ἡ ψυχὴ σου· πολλῶν λαῶν, ἡμάρτησε πολὺ ἡ ψυχὴ πανωλεθρίαν καὶ ὄχι μόνον δὲν ἔπαυσες νὰ ἀμαρτάνης, ἀλλ' ἡ ψυχὴ σου ἐπροχώρησε περισσότερο εἰς τὴν ἀμαρτίαν τῆς πλεονεξίας.

2,11 διότι λίθος ἐκ τοίχου 11 Καὶ αὐτοὶ ἀκόμη οἱ λίθοι ἀπὸ τὸν 11 Διότι ὄχι μόνον τὰ λογικὰ ὄντα, ἀλλὰ καὶ τὰ ἄλογα καὶ αὐτὰ τὰ βοήσεται, καὶ κάρθαρος ἐκ τοίχου τῆς οἰκίας σου θὰ φωνάξουν, καὶ ὁ ἄψυχα θὰ φωνάξουν ἐναντίον σου καὶ θὰ σὲ κατηγοροῦν· ὁ λίθος ἀπὸ ξύλου φθέγγεται αὐτά. κάρθαρος, πὺ εὐρίσκεται εἰς τὰ ξύλα τῆς τοῦς τοίχους τῆς οἰκίας σου καὶ αὐτὸς ὁ μικρὸς κάρθαρος ἀπὸ τὰ οἰκοδομῆς σου, θὰ ὀμιλήσῃ ἐναντίον τῶν δοκάρια καὶ τὰ ξύλα τῆς οἰκοδομῆς σου θὰ ὀμιλήσουν καὶ θὰ ἀδικιῶν σου». καταφέρωνται ἐναντίον σου διὰ τὶς πολλὰ καὶ μεγάλα ἀδικίαι σου.

2,12 Οὐαὶ ὁ οἰκοδομῶν πόλιν 12 Ἀλλοίμονον εἰς ἐκεῖνον, ὁ ὁποῖος 12 Ἀλλοίμονον· εἶναι ἄξιος πολλῶν θρήνων καὶ ὀδυρμῶν ἐκεῖνος, ὁ ἐν αἵμασι καὶ ἐτοιμάζων οἰκοδομεῖ οἰκίας μὲ αἵματα ἀνθρώπων καὶ ὁποῖος οἰκοδομεῖ πόλιν μὲ αἵματα ἀδίκων σφαγῶν ἀνθρώπων καὶ πόλιν ἐν ἀδικίαις. συγκροτεῖ πόλιν μὲ ἀδικίας, θὰ ὑποστῇ τὰ νομίζει ὅτι τὴν καθιστᾷ ἐδραϊάν καὶ ἀκλόνητον μὲ τὸν ἄδικον ἐπίχειρα τῶν πονηρῶν ἔργων του. πλοῦτον, πὺ συναθροίζει. Αὐτὸς πὺ συμπεριφέρεται κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον, θὰ ὑποστῇ τὴν τιμωρίαν, ἡ ὁποία τοῦ πρέπει.

2,13 Οὐ τοῦτά ἐστι παρὰ 13 Αὐτὰ δὲν ἔγιναν ἀπὸ τὸν Κύριον τὸν 13 Αὐτὰ μήπως δὲν ἔγιναν ἀπὸ τὸν παντοκράτορα Κύριον; Πολλοὶ Κυρίου παντοκράτορας; Καὶ παντοκράτορας; Πολλοὶ δηλαδὴ λαοὶ λαοὶ ἐξεκληρίσθησαν καὶ ἐξηφανίσθησαν μὲ φωτιά καὶ πολλὰ ἔθνη ἐξέλιπον λαοὶ ἱκανοὶ ἐν πυρὶ, ἐξηφανίσθησαν διὰ τοῦ πυρὸς καὶ πολλὰ ἐξηντλήθησαν, ἐλιποψύχησαν καὶ ἔχασαν τὸ θάρρος των. καὶ ἔθνη πολλὰ ἔθνη ὀλιγοψύχησαν. ὀλιγοψύχησαν.

2,14 Ὅτι ἐμπλησθήσεται ἡ γῆ 14 Ἡ γῆ θὰ γεμίση με τὴν γνῶσιν τῆς 14 Διότι εἰς τὴν περίπτωσιν σου, τοῦ Βαβυλωνίου, θὰ γίνῃ γνωστὴ ἡ τοῦ γνῶναι τὴν δόξαν Κυρίου, δόξης τοῦ Κυρίου. Αὐτὴ θὰ καλύψῃ τοὺς δύνάμεις τοῦ Θεοῦ. Ὅλη ἡ γῆ θὰ γεμίση με τὴν γνῶσιν τῆς δόξης τοῦ ὡς ὕδωρ κατακαλύψει αὐτούς. ἀνθρώπους, ὅπως τὸ ὕδωρ καλύπτει τὴν Θεοῦ· καὶ ὅπως τὸ νερὸ σκεπάζει ὅλως διόλου τὴν γῆν, ἔτσι καὶ ἡ γῆν. γνῶσις τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ θὰ εἶναι τόσο πολλή, ὥστε θὰ ἐκχυθῇ εἰς ὅλους. Τοιοῦτοτρόπως ὅλοι οἱ ἄνθρωποι θὰ καταυγασθοῦν ἀπὸ τὴν λάμψιν τῆς θεογνωσίας.

2,15 Ὡ ὁ ποτίζων τὸν πλησίον 15 Ἀλλοίμονον εἰς σέ, Ἀσσύριε, ὁ ὁποῖος 15 Ὡ! ἀλλοίμονον εἰς σέ, Βαβυλώνιε· ἐπειδὴ ἐπέφερες τὶς τιμωρίες αὐτοῦ ἀνατροπῇ θολερᾶ καὶ ποτίζεις τοὺς ἀνθρώπους καὶ τοὺς μεθᾶς κατὰ τῶν ἄλλων λαῶν, ὡσὰν νὰ τοὺς ἐπότιζες με θολερὸν ποτὸν μεθύσκων, ὅπως ἐπιβλέπη ἐπὶ με οἶνον, διὰ νὰ θολώσης τὸν νοῦν των, πηγῆς, ποῦ ἐθόλωσεν ἀπὸ τὸ ἀνακάτεμα, καὶ με αὐτὸ τοὺς ἐμεθοῦσες· τὰ σπήλαια αὐτῶν. ὥστε νὰ ἐρευνήσης καὶ αὐτὰ ἀκόμη τὰ ἐθόλωνες δὲ τὸν νοῦν των με τιμωρίες, μέχρις ὅτου σου δείξουν τοὺς σπηλαιώδεις, μυστικούς καὶ ἀποκρύφους τόπους, ὅπου εἶχαν κρυμμένους τοὺς θησαυρούς, διὰ νὰ ἐπιβλέψῃς εἰς αὐτούς.

2,16 Πλησμονὴν ἀτιμίας ἐκ 16 Ἀλλὰ ἦλθεν ἡ ὥρα τῆς τιμωρίας σου. 16 «Διὰ τὴν συμπεριφορὰν σου λοιπὸν αὐτὴν» πῆε τώρα καὶ σὺ ἀπὸ τὸ δόξης πῆε καὶ σὺ, καρδιά Πῆε καὶ σὺ αὐτὸ τὸ ποτήριον τῆς ὀργῆς ποτήριον τῆς ὀργῆς καὶ δικαίας τιμωρίας τοῦ Κυρίου· καὶ ἀντὶ τῆς σαλευθῆτι καὶ σείσῃτι τοῦ Κυρίου καὶ πάρε, ἀντὶ τῆς δόξης σου, πολλῆς δόξης, ποῦ ἔχεις σήμερον, λάβε ὑπερβολικὴν ἀτιμίαν καὶ ἐκύκλωσεν ἐπὶ σέ ποτήριον ἀτιμίαν καὶ καταφρόνησιν. Θὰ σαλευθῇ ἡ ἀδοξίαν. Ἡ καρδιά σου ἄς μὴ νομίζῃ ὅτι εἶναι στηριγμένη εἰς δεξιᾶς Κυρίου καὶ συνήχθη καρδιά σου, θὰ συγκλονισθῇ καὶ θὰ ἀκλόνητον εὐημερίαν καὶ εὐτυχίαν ἄς σαλευθῇ «ἢ, κατ' ἄλλην ἀτιμίαν ἐπὶ τὴν δόξαν σου. καταστραφῇ ἀπὸ σεισμόν ἢ χώρα σου. Ἡ ἐρμηνείαν: Θὰ σαλευθῇ» καὶ ἄς συγκλονισθῇ ἀπὸ σεισμόν. Διότι τιμωρὸς δεξιὰ τοῦ Κυρίου σέ περιέλαβε ἦλθεν ἐπάνω σου ἡ δικαία τιμωρία τοῦ Θεοῦ. Τὸ ποτήριον τῆς θείας καὶ ὅλος ὁ ἐξευτελισμὸς συνεκεντρώθη δεξιᾶς, δηλαδὴ ἡ τιμωρία, σέ περιεκύκλωσεν, ὥστε νὰ μὴ ἡμπορῆς νὰ καὶ ἔπεσεν ἐπάνω σου, ἀντὶ τῆς προτέρας διαφύγῃς ἀπὸ πουθενά. Ἡ δειλία δὲ καὶ ἡ ἀνοησία, ἡ ἀτιμία καὶ ἡ δόξης σου. ἀδοξία ἀντικατέστησαν τὴν δόξαν, ποῦ εἶχες ἀπὸ τὸν πλοῦτον, τὴν δύναμιν καὶ τὸ πλῆθος τῶν ὑπηκόων.

2,17 Διότι ἀσέβεια τοῦ 17 Ἡ ἀσεβῆς καὶ καταστρεπτικὴ ὑλοτομία 17 Διότι ἡ καταστροφή τοῦ Λιβάνου, δηλαδὴ ἡ ἀκόρεστος ὑλοτομία καὶ Λιβάνου καλύψει σε, καὶ σου πρὸς τὸ ὄρος Λίβανον θὰ ξεσπάσῃ ἀποψίλωσίς του, θὰ ἐκσπάσῃ ἐναντίον σου καὶ θὰ σέ σκεπάσῃ με τάλαιπωρία θηρίων πτοήσει ἐπάνω σου καὶ θὰ σέ σκεπάσῃ με ἐντροπὴν. Ἀλλὰ καὶ ἡ κακοπάθεια καὶ ἡ ἀθλιότης, ποῦ θὰ σοῦ σε δι' αἵματα ἀνθρώπων καὶ καταισχύνῃ. Τὰ θηρία τοῦ ὄρους τούτου προξενήσουν τὰ θηρία τοῦ ὄρους, δηλαδὴ οἱ θηριώδεις ἐχθροὶ σου, θὰ

ἀσεβείας γῆς καὶ πόλεως καὶ θὰ σὲ ταλαιπωρήσουν καὶ θὰ σὲ τιμωρήσῃ καὶ θὰ σὲ καταστήσῃ ταπεινὸν καὶ δειλόν, διὰ τὰ πάντων τῶν κατοικούντων τιμωρήσουν διὰ τὰ ἀνθρώπινα αἵματα, τὰ ἀνθρώπινα αἵματα, τὴν ἀσεβείαν καὶ καταστροφές, ποὺ ἐπροξένησες αὐτήν.

ὅποια ἔχυσες, καὶ διὰ τὴν ἀσεβείαν, ἢ εἰς κάθε χώραν καὶ πόλιν μὲ τὸ νὰ τὴν ἐρημώσῃς ἀπὸ ὅλους τοὺς ὅποια ἐπικρατεῖ εἰς τὴν χώραν σου, εἰς κατοίκους τῶν.  
τὰς πόλεις καὶ εἰς τοὺς κατοίκους αὐτῆς.

2,18 Τί ὠφελεῖ γλυπτὸν, ὅτι 18 Ποῖαν ὠφέλειαν εἶναι δυνατόν, νὰ σοῦ 19 Ἀλλοίμονον εἰς τὸν εἰδωλόλατρην, ὁ ὅποιος λέγει εἰς τὸ ξόανον, τὸ ἔγλυψαν αὐτό; Ἐπλασεν αὐτὸ δῶση τὸ γλυπτὸν ἄγαλμα, τὸ ὅποιον ξύλινον εἶδωλον: «Ἐύπνα, σύνελθε, σήκω ἐπάνω κατὰ τῶν ἐχθρῶν»! χώνευμα φαντασίαν ψευδῆ, ἄνθρωποι κατεσκεύασαν; Ὁ τεχνίτης τὸ εἰς δὲ τὸ λίθινον εἰδωλολατρικὸν ἄγαλμα: «Στάσου ὑψηλά· δεῖξε τὴν ὅτι πέποιθεν ὁ πλάσας ἐπὶ τὸ διεμόρφωσε καὶ τὸ ἐχώνευσεν εἰς τὸ ἀήττητον δύνάμιν σου»! Καὶ αὐτὸ ἤμπορεῖ μὲν νὰ ἔχη τὴν μορφὴν πλάσμα αὐτοῦ τοῦ ποῆσαι χωνευτήριον. Αὐτὸ ὅμως εἶναι γέννημα ἀνθρώπου, εἶναι ὅμως οὐσιαστικὰ δημιούργημα ψευδοῦς ἀνθρωπίνης εἶδωλα κωφά.

ψευδοῦς φαντασίας. Ἀλλὰ ἐδῶ εἶναι τὸ φαντασίας. Τοῦτο εἶναι κατεσκευασμένον ἀπὸ ἔλασμα χρυσοῦ καὶ παράδοξον· ὅτι αὐτός, ποὺ κατεσκεύασε ἀργύρου, καὶ εἰς αὐτὸ δὲν ὑπάρχει καμμία πνοὴ ζωῆς· κανένα πνεῦμα, τὸ κωφὸν καὶ ἄλαλον εἶδωλον, πιστεύει οὔτε τὸ φυσικόν, οὔτε τὸ αἰσθητικόν, οὔτε τὸ λογικόν.  
εἰς τὸ ἔργον τῶν χειρῶν του.

2,19 Οὐαὶ ὁ λέγων τῷ ξύλῳ 19 Ἀλλοίμονον εἰς ἐκεῖνον, ποὺ πιστεύει 18 Ποῖαν ὠφέλειαν προσφέρει τὸ νεκρὸν γλυπτὸν ἄγαλμα, τὸ ὅποιον ἔκνηψον, ἐξεγέρθητι, καὶ τῷ εἰς τὰ ξύλινα ἀγάλματα καὶ λέγει πρὸς κατεσκεύασαν καὶ ἔγλυψαν ἀνθρώπινα χέρια; Ὁ ἀγαλματοποιὸς τὸ λίθῳ ὑψώθητι καὶ αὐτὸ ἐστὶ αὐτά· «Ἐύπνα, σήκω» καὶ εἰς τὸ λίθινον ἔπλασε μὲ τὴν ψευδῆ ἀνθρωπίνην φαντασίαν του καὶ κατόπιν τὸ φαντασία, τοῦτο δὲ ἐστὶν ἄγαλμα, «στάσου ὑψηλά!» Καὶ αὐτὸ εἶναι κατεσκεύασεν ἀπὸ λειωμένον μέταλλον διότι ὁ λογικὸς ἔλασμα χρυσοῦ καὶ ἀργυρίου, ἐπινόησις τῆς ἀνθρωπίνης φαντασίας. Τὸ ἀγαλματοποιὸς ἢ ὁ τεχνίτης ἔχει πεποιθήσιν εἰς τὸ ἄλογον εἰδωλικὸν καὶ πᾶν πνεῦμα οὐκ ἐστὶν ἐν ὑλικόν, ἀπὸ τὸ ὅποιον ἀποτελεῖται, εἶναι αὐτὸ κατασκεύασμα· πιστεύει εἰς αὐτά, παρ' ὅλον ὅτι τὰ λίθινα ἢ αὐτῷ

ἔλασμα χρυσοῦ καὶ ἀργύρου. Κανένα μεταλλικὰ ἀγάλματά του, τὰ εἶδωλα, εἶναι ἄλαλα καὶ κωφά!  
πνεῦμα, καμμία πνοὴ ζωῆς δὲν ὑπάρχει  
ἐντὸς αὐτοῦ.

2,20 Ὁ δὲ Κύριος ἐν ναῷ ἁγίῳ 20 Ὁ Κύριος ὅμως κατοικεῖ εἰς τὸν ἅγιον 20 Ἐνῷ δὲ τὰ εἶδωλα εἶναι κωφά, ἀδύνατα, ἐντελῶς ἀνώφελα, ὁ αὐτοῦ· εὐλαβείσθω ἀπὸ ναόν του. Ἄς εὐλαβηθῇ αὐτὸν ὅλη ἡ παντοδύναμος Κύριος, ὡς ὁ Ἅγιος τῶν ἁγίων, κατοικεῖ εἰς τὸν ἅγιον προσώπου αὐτοῦ πᾶσα ἡ γῆ. οἰκουμένη.

ναόν Του. Ὁλόκληρος λοιπὸν ἡ γῆ ἄς προσκυνῇ καὶ ἄς τρέφῃ ἀπέραντον καὶ βαθὺν σεβασμὸν πρὸς τὸ πρόσωπόν Του, δηλαδή τὴν

παντοκρατορικήν του επίβλέψιν και επίσκεψιν ἐφ' ὅλων τῶν ἀνθρωπίνων ἔργων και ἐκδηλώσεων, τὰ ὅποια κατευθύνει.

### ΑΜΒΑΚΟΥΜ - 3<sup>ο</sup> ΚΕΦΑΛΑΙΟ

#### Αρχαίο Κείμενο

#### Ἑρμηνεία Ἰωάννου Κολιτσάρα

#### Ἑρμηνεία Παναγιώτη Τρεμπέλα

3,1 Προσευχή Ἀμβακούμ τοῦ Προσευχή Ἀμβακούμ τοῦ προφήτου Προσευχή Ἀμβακούμ τοῦ Προφήτου, ἡ ὁποία ψάλλεται με συνοδεία προφήτου μετὰ ᾠδῆς. ψαλλομένη. ὄργάνων.

Κύριε, εισακήκοα τὴν ἀκοὴν Κύριε, ἤκουσα ἐκεῖνο, τὸ ὅποῖον σὺ με 1β Κύριε, ἄκουσα ὅσα εἶπες διὰ τοὺς παρανομοῦντας εἰς τὴν σου και ἐφοβήθην· ἔκαμες νὰ ἀκούσω, και ἐφοβήθην. Ἰερουσαλήμ, ὅτι θὰ παραδοθοῦν εἰς τοὺς Βαβυλωνίους, και ὅτι οἱ ἀσεβεῖς Βαβυλώνιοι θὰ παραδοθοῦν ἐν συνεχείᾳ εἰς τοὺς Πέρσας, και ἐφοβήθηκα· ἐγέμισα ἀπὸ δέος και φόβον, διότι παραδίδεις τοὺς ἀσεβεῖς εἰς καταστροφήν.

3,2 Κύριε, κατενόησα τὰ ἔργα 2 Κύριε, παρατήρησα με προσοχήν τὰ 2 Κύριε, ἐμελέτησα με προσοχήν τὰ ἔργα σου, τὰ ἐνόησα πολὺ καλά σου και ἐξέστην, ἐν μέσῳ δύο ἔργα σου, τὰ κατενόησα, κατελήφθην ἀπὸ και ἐγέμισα ἀπὸ ἐκπληξιν και θαυμασμόν, θὰ γίνης γνωστὸς εἰς τοὺς ζώων γνωσθήση, ἐν τῷ ἐκπληξιν μεγάλην. Ἀνάμεσα εἰς δύο ὄντα, ἀνθρώπους μεταξὺ δύο ζωντανῶν ὄντων «ἡ κατ' ἄλλην ἐρμηνείαν: ἐγγίξειν τὰ ἔτη ἐπιγνωσθήση, πὺ ἔχουν ζωὴν, θὰ γίνης γνωστὸς εἰς Μεταξὺ τῆς παρουσίας και τῆς μελλούσης ζωῆς». Μᾶς προεῖπες τὰ ἐν τῷ παρεῖναι τὸν καιρὸν τοὺς ἀνθρώπους. Ὅταν πλησιάζουν τὰ περὶ Βαβυλωνίων. Καθὼς προχωροῦν οἱ αἰῶνες και θὰ φθάση ὁ ἀναδειχθήση, ἐν τῷ ἔτη, πὺ θὰ ἀποκαλυφθῇ ἡ ἀγαθότης σου, καιρὸς νὰ γίνουν ὅσα προεῖπες, και πλησιάζουν τὰ ἔτη τῆς ταραχθῆναι τὴν ψυχὴν μου, ἐν θὰ γνωρισθῆς ἀκόμα καλύτερον. Ὅταν συντελείας και ἐπικρατήσεως τοῦ ἁγίου θελήματός σου, θὰ γίνης ὀργῇ ἐλέους μνησθήση. ἔλθῃ ὁ καιρὸς ὁ ὠρισμένος, θὰ ἀναδειχθῇ γνωστὸς εἰς ὅλους· ὅταν δὲ φθάση ὁ ὠρισμένος καιρὸς, θὰ φανερωθῇ ἡ δύναμίς σου. Ὅταν ταραχθῇ ἡ ψυχὴ μου εἰς ὅλους ἡ δικαιοσύνη, ἡ ἀληθεία και ἡ δύναμίς σου. Ὅταν ταραχθῇ εἰς καιρὸν τῆς δικαίας σου ὀργῆς, ἡ ψυχὴ μου, κατὰ τὸν καιρὸν τῆς δικαίας ὀργῆς σου, ἐνθυμήσου τὸ ἐνθυμήσου, Κύριε, και δός μου τὸ ἔλεός ἔλεός σου και γίνε εὐσπλαχνικὸς ἀπέναντί μου.

σου.

3,3 Ὁ Θεός ἀπὸ Θαϊμὰν ἦξει, 3 Ὁ Θεός, ἐνδοξος και ἰσχυρός, θὰ ἔλθῃ 3 Ὁ παντοκράτωρ Θεός θὰ ἔλθῃ με δόξαν και μεγαλοπρέπειαν ἀπὸ και ὁ ἅγιος ἐξ ὄρους κατασκίου ἀπὸ τὴν Θαϊμὰν· ὁ ἅγιος ἀπὸ τὸ τὴν Θαϊμὰν «ἀπὸ τὰ νότια»· ὁ ἅγιος θὰ ἔλθῃ ἀπὸ πυκνὸν και



δασέος. (διάψαλμα). Ἐκάλυψεν βαθύσκιον δασωμένον ὄρος. (Διάψαλμα). βαθύσκιον ὄρος. «Ἡ ὠδὴ διακόπτεται ἀπότομα καὶ γίνεται σιωπὴ οὐρανούς ἢ ἀρετὴ αὐτοῦ, καὶ Αἱ ἄπειροι εἰς ἀριθμὸν καὶ τελειότητα ἀκούεται ἰσχυρὸς ἦχος ἐγχόρδων ὀργάνων». Ἡ ἄπειρος δόξα, ἢ αἰνέσεως αὐτοῦ πλήρης ἢ γῆ. ἀρεταί σου ἐκάλυψαν τὸν οὐρανόν. Ἡ γῆ σεβασμιότης, ἢ τελεία ἀγιότης καὶ ἡ κραταιὰ ἀγάπη Του ἐκάλυψαν εἶναι γεμάτη ἀπὸ τὴν δοξολογίαν πρὸς τοὺς οὐρανούς «ἢ ἐσκέπασαν τὶς οὐράνιες Δυνάμεις»· ἢ γῆ εἶναι σέ. γεμάτη ἀπὸ τοὺς αἶνους καὶ τοὺς δοξολογητικούς ὕμνους πρὸς Αὐτόν.

3,4 Καὶ φέγγος αὐτοῦ ὡς φῶς 4 Ἡ ἀκτινοβολία τῆς δόξης του εἶναι 4 Ἡ λάμψις καὶ ἡ ἀκτινοβολία τῆς ἀπείρου δόξης Του δὲν θὰ εἶναι ἔσται, κέρατα ἐν χερσὶν αὐτοῦ, ἰσχυρά, ὅπως τὸ φῶς. Δύναμιν κρατεῖ εἰς ἀμυδρὰ καὶ ἀσθενής, ἀλλὰ θὰ εἶναι ἄκρατος, ἀμιγῆς καὶ ἰσχυρά, καὶ ἔθετο ἀγάπησιν κραταιὰν τὰ χέρια του. Τὴν ἀγάπην του τὴν ὅπως τὸ καθαρῶτατον φῶς. Εἰς τὰ χέρια Του κρατεῖ δύναμιν ἰσχύος αὐτοῦ. ἐνηρμόνισε μὲ τὴν ἄπειρον δύναμίν του. ἀκαταγώνιστον. Τὴν ἄπειρον ἀγάπην Του συνεδύασε κατὰ πάνσοφον τρόπον μὲ τὴν ἀκατάβλητον δύναμίν Του.

3,5 Πρὸ προσώπου αὐτοῦ 5 Ἐμπρὸς του προπορεύεται ὁ λόγος ὁ 5 Πρὶν ἀπὸ Αὐτὸν πορεύεται, ὡς προπομπὸς καὶ προάγγελος, πορεύεται λόγος, καὶ καθοδηγητικός, ὁ διαφωτιστικός. Αὐτὸς προφητικός καὶ καθοδηγητικός λόγος· ἀφοῦ δὲ ἀπέστειλε τὸν λόγον ἐξελεύσεται εἰς παιδείαν τὸν ἀκολουθεῖ κατὰ πόδας, ὅταν εἰς παιδαγωγίαν ἰδικὴν μας, κατόπιν ἔρχεται καὶ Αὐτὸς ὁ ἴδιος κατὰ (Ἄλλαι γραφαί: Εἰς παιδία ἢ ἐν πρόκειται νὰ διαφωτίση, ἀλλὰ καὶ πόδας τοῦ προφητικοῦ λόγου. «Ἡ κατ' ἄλλην ἐρμηνείαν: Ὁ λόγος πεδίλοις) κατὰ πόδας αὐτοῦ παιδαγωγικῶς νὰ τιμωρήσῃ τοὺς αὐτὸς Τὸν Ἀκολουθεῖ εἰς κάθε του βῆμα, κάθε φορὰν ποὺ πρόκειται ἀνθρώπους. νὰ διαφωτίση ἢ νὰ τιμωρήσῃ παιδαγωγικῶς τοὺς ἀνθρώπους».

3,6 ἔστη, καὶ ἐσαλεύθη ἡ γῆ· 6 Ἐστάθη ὁ Κύριος, καὶ ἡ γῆ ἐσαλεύθη 6 Κύριος ὁ Θεὸς ἐστάθη, καὶ λόγῳ τῆς φοβερᾶς παντοδυναμίας του ἐπέβλεψε, καὶ διετάκη ἔθνη. ἔντρομος. Ἐρριψεν ἓνα μόνον βλέμμα, καὶ ἐσείσθη καὶ ἐκλονίσθη ἡ γῆ· ἔρριψεν ἀπλῶς τὸ βλέμμα του, Διεθρύβη τὰ ὄρη βία, ἐτάκησαν ἔλυωσαν τὰ ἔθνη. Τὰ ὄρη παρετήρησε μὲ προσοχήν, καὶ ὀλόκληρα ἔθνη ἔλειωσαν ὅπως τὸ κερί· βουνοὶ αἰώνιοι. ἐθρυσματίσθησαν μετὰ κρότου, τὰ αἰώνια τὰ ὄρη ἔγιναν θρύμματα ἀπὸ τὴν ὄρμην καὶ τὴν δύναμίν του καὶ οἱ βουναὶ ἔλυωσαν ἀπὸ τὸν φόβον των. ἀπ' αἰώνων ὀνομαστοὶ διὰ τὸ ὕψος καὶ τὸ μέγεθος των λόφοι διελύθησαν, ἔλειωσαν κυριολεκτικῶς.

3,7 Πορείας αἰωνίας αὐτοῦ ἀντὶ 7 Καὶ μέσα εἰς αὐτὰς τὰς συμφορὰς καὶ 7 Εἶδαν τὰ διὰ μέσου τῶν αἰώνων θαυμαστὰ καὶ συγκλονιστικὰ ἔργα κόπων εἶδον· σκηνώματα τὰς θλίψεις εἶδον ἐγὼ τὰς αἰωνίας βουλὰς σου καὶ τὰ ἐθεώρησαν ἀβάστακτα καὶ ἀνυπόφορα «ἢ κατ' ἄλλους: Αἰθιόπων πτοηθήσονται καὶ αἱ καὶ ἐνεργείας αὐτοῦ! Αἱ σκηναὶ τῶν Εἶδαν τὶς αἰώνιες καὶ ἀκατάλυτες ἐντολές καὶ τὶς ἐθεώρησαν σκηναὶ γῆς Μαδιάμ. Αἰθιόπων θὰ κατατρομάξουν καὶ αἱ φορτικὲς καὶ δυσβάστακτες· ἢ κατ' ἄλλους πάλιν: Εἶδα ἐγὼ, ὁ



σκηναί επίσης τῆς γῆς Μαδιάμ.

Προφήτης». Οἱ σκηνές τῶν Αἰθιόπων θὰ κατατρομάξουν, ὅπως  
ἐπίσης καί οἱ σκηνές τῶν κατοίκων τῆς χώρας τῶν Μαδιανιτῶν.

3,8 Μὴ ἐν ποταμοῖς ὠργίσθης, 8 Μήπως, Κύριε, ὠργίσθης καὶ ἐθύμωσες 8 Μήπως, Κύριε, ὠργίσθης ἐναντίον τῶν ἀψύχων ποταμῶν, ἢ μήπως  
Κύριε, ἢ ἐν ποταμοῖς ὁ θυμὸς ἐναντίον τῶν ἀψύχων ποταμῶν; Μήπως ἢ ὁ θυμὸς τῆς ὀργῆς σου στρέφεται μόνον κατὰ τῶν ποταμῶν; Ἡ  
σου; Ἡ ἐν θαλάσῃ τὸ ὄρμημά ὀρμὴ σου στρέφεται ἐναντίον τῆς μήπως ἢ ὀρμὴ τοῦ θυμοῦ σου στρέφεται ἐναντίον τῆς Ἐρυθρᾶς  
σου; Ὅτι ἐπιβῆση ἐπὶ τοὺς Ἐρυθρᾶς Θαλάσσης; Ὅχι βεβαίως, διότι Θαλάσσης; Ασφαλῶς ὄχι! Διότι Σὺ ἀνέβης εἰς τοὺς ἵππους τοῦ  
ἵππους σου, καὶ ἡ ἵππασία σου σὺ ἐπέβης ἐπάνω εἰς τοὺς ἵππους τοῦ πολεμικοῦ σου ἄρματος, καὶ ἡ ἵππασία σου αὐτὴ ἔφερε τὴν σωτηρίαν  
σωτηρία. ἄρματός σου καὶ ἡ ἵππευσίς σου αὐτὴ εἰς τὸν λαόν σου.  
ὕπῃρξε σωτηρία διὰ τὸν λαόν σου.

3,9 Ἐντείνων ἐντενεῖς τὸ τόξον 9 Θὰ τεντώσης ἕως τὰ ἄκρα μὲ δύναμιν τὸ 9 θὰ τεντώσης τὴν χορδὴν τοῦ πολεμικοῦ σου τόξου, ὅσον τὸ δυνατὸν  
σου ἐπὶ σκῆπτρα, λέγει Κύριος. τόξον σου ἐναντίον τῶν σκηπτρῶν τῆς περισσότερον, ὄχι ἐναντίον ἀψύχων, ἀλλ' ἐναντίον βασιλέων, οἱ  
(διάψαλμα). Ποταμῶν γῆς, λέγει ὁ Κύριος (Διάψαλμα). Ἡ γῆ θὰ ὁποῖοι κρατοῦν σκῆπτρα, λέγει ὁ Κύριος. «Ἡ ὠδὴ διακόπτεται  
ραγήσεται γῆ. ἀνοιξὴ καὶ ἄφθονα ὕδατα ποταμῶν θὰ ἀπότομα καὶ γίνεται σιωπὴ· ἀκούεται ἰσχυρὸς ἤχος ἐγγόρδων  
ἀναβλύσουν. ὀργάνων». Ἡ γῆ θὰ σχισθῆ καὶ θὰ ἀνοιξῆ, θὰ ἀναβλύσουν δὲ ἄφθονα  
ὕδατα ποταμῶν.

3,10 Ὅψονται σε καὶ 10 Θὰ σὲ ἴδουν, Κύριε, ὅλοι οἱ λαοὶ καὶ θὰ 10 Κύριε, θὰ σὲ ἴδουν οἱ λαοὶ καὶ θὰ συγκλονισθοῦν θὰ αἰσθανθοῦν  
ὠδινήσουσι λαοί, σκορπίζων καταληφθοῦν ἀπὸ ὠδίνας, ὁμοίας πρὸς δυνατὸν πόνον, ὅμοιον μὲ τὶς ὠδίνες τῆς γυναίκα, πού πρόκειται νὰ  
ὕδατα πορείας αὐτοῦ· ἔδωκεν ἢ τὰς ὠδίνας τῆς ἐπιτόκου. Διότι σὺ γεννήσῃ· διότι Σὺ βγάζεις ἔξω ἀπὸ τὴν κοίτην τῶν ποταμῶν καὶ τῶν  
ἄβυσσος φωνὴν αὐτῆς, ὕψος ἐκβάλλεις καὶ διασκορπίζεις τὰ ὕδατα θαλασσῶν τὰ ὕδατα καὶ τὰ διασκορπίζεις πρὸς διαφόρους  
φαντασίας αὐτῆς. ἀπὸ τὰς κοίτας, εἰς τὰς ὁποίας ρέουν. Ἡ κατευθύνσεις. Τὰ ὕδατα ἀπὸ τὰ ἐγκατα τῆς γῆς καὶ τὰ τρισβαθα τῆς  
ἀπύθμενος θάλασσα ἐβόησε ἀπὸ τοὺς θαλάσσης ἀντήχησαν μὲ τοὺς παφλασμούς των, τρομαγμένα ἀπὸ  
παφλασμούς τῶν κυμάτων τῆς. Τὰ τὴν θείαν παρουσίαν Σου· τὰ δὲ κύματα ἀνέβησαν κατακορύφως καὶ  
κύματά τῆς ὑψώθησαν εἰς ἀφάνταστον ἀψαντάστως ὑψηλὰ ἐνώπιόν Σου.  
ὕψος ἐνώπιόν σου.

3,11 Ἐπήρθη ὁ ἥλιος, καὶ ἡ 11 Ἐσηκώθη καὶ ἐστάθη ἀκίνητος ὁ ἥλιος· 11 Ὁ ἥλιος ὑψώθη, ἀνέκοψε τὴν τροχίαν του καὶ ἐστάθη ἀκίνητος, ἢ  
σελήνη ἔστη ἐν τῇ τάξει αὐτῆς· καὶ αὐτὴ σελήνη ἐσταμάτησεν εἰς τὴν δὲ σελήνη ἐσταμάτησεν εἰς τὴν θέσιν τῆς. Τὰ βέλη «οἱ κεραυνοί» Σου  
εἰς φῶς βολίδες σου θέσιν τῆς, ὅταν ὁ Ἰησοῦς τοῦ Ναυῆ ἐν ὀλοφάνερα, ὡσὰν τὸ φῶς, κατευθύνονται ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν Σου·

πορεύονται, εἰς φέγγος ὀνόματί σου τὰ διέταξε. Τὰ βέλη σου τὰ ὄπλα «οἱ ἀστραπὲς καὶ οἱ κεραυνοί» Σου λάμπουν καὶ ἀστραπῆς ὄπλων σου. ὀλοφάνερα, ὡσὰν τὸ φῶς, κατευθύνονται ἀκτινοβολοῦν, ὡσὰν τὴν λάμπην τοῦ φωτός.

ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν σου. Τὰ ὄπλα σου ἀπαστράπτουν, ὡσὰν τὸ φῶς.

3,12 Ἐν ἀπειλῇ ὀλιγώσεις γῆν καὶ ἐν θυμῷ κοιτάξεις ἔθνη. 12 Μὲ τὴν δικαίαν σου τιμωρίαν, τὴν 12 Μὲ τὴν σκληρὰν καὶ δικαίαν τιμωρίαν, τὴν ὁποῖον ἔχεις ὁποῖαν ἀπειλητικῶς προανήγγειλες, θὰ προαναγγεῖλει ἀπειλητικῶς, θὰ ἐρημώσης τὴν χώραν τῶν Χαλδαίων - καταστρέψης τὴν γῆν τῶν Χαλδαίων. Καὶ Βαβυλωνίων, καὶ μὲ τὸν θυμὸν τῆς δικαίας ὀργῆς σου θὰ ρίψης κάτω ἐπάνω εἰς τὸν δίκαιον θυμὸν σου θὰ ρίψης καὶ θὰ ταπεινώσης πολλὰ ἔθνη. ταπεινωμένους εἰς τὸ ἔδαφος λαούς.

3,13 Ἐξῆλθες εἰς σωτηρίαν λαοῦ σου τοῦ σῶσαι τὸν λαόν σου, διὰ νὰ σώσης τὸν 13 Ἐνῶ ὅμως θὰ καταστρέψης τὰ ἔθνη, θὰ ἐξέλθης διὰ νὰ σώσης τὸν χριστόν σου· ἔβαλες εἰς εἰς σὲ λαόν. Ἔδωσες θάνατον εἰς κεφαλὰς Σὲ λαόν, τὸν ὁποῖον ἐξέλεξες ἀπὸ ὅλα τὰ ἔθνη. Συνέτριψες καὶ κεφαλὰς ἀνόμων θάνατον, παρανόμων ἀνθρώπων. Ἀλύτους δεσμοὺς ἐθανάτωσες τὶς κεφαλὰς τῶν παρανόμων καὶ ἀσεβῶν· τοὺς ἔδεσες ἐξήγειρας δεσμοὺς ἕως ἀνέβασες καὶ ἐπέβαλες εἰς τὸν τραχήλου γύρω - γύρω μὲ τὰ σχοινιά τῶν ἰδικῶν των ἁμαρτιῶν καὶ ἐγκλημάτων τραχήλου. (διάψαλμα). τῶν ἁμαρτωλῶν. ὄχι μερικῶς, ἀλλ' εἰς ὅλον τὸ σῶμα των, ἀπὸ κάτω ἕως ἐπάνω, μέχρι τοῦ τραχήλου. «Ἡ ὠδὴ διακόπτεται ἀπότομα καὶ γίνεται σιωπὴ ἀκούεται ἰσχυρὸς ἦχος ἐγχόρδων ὀργάνων».

3,14 Διέκοψας ἐν ἐκστάσει κεφαλὰς δυναστῶν, 14 Πρὸς κατάπληξιν ὄλων ἐκοψες τὰς 14 Ἐκοψες πέρα - πέρα κεφαλὰς δυναστῶν, προξενῶν τὴν σεισθήσονται ἐν αὐτῇ· συγκλονισθοῦν καὶ θὰ πανικοβληθοῦν θὰ συγκλονισθοῦν. Θὰ ἀνοίξουν κατατρομαγμένοι τὸ στόμα των διανοίξουσι χαλινούς αὐτῶν ὡς ὅλοι οἱ κατοικοῦντες εἰς αὐτήν. Ὡς ἐὰν πολὺ λίγο, ὡσὰν νὰ ἔχουν χαλινάρι καὶ ἐμποδίζονται, καὶ θὰ ἐσθίων πτωχὸς λάθρα. ἔχουν χαλινούς, ὀλίγον θὰ ἀνοίξουν τὸ στόμα των, ὡς ὁ πτωχὸς ὁ ὁποῖος τολμᾷ νὰ ἀνοίξη τὸ στόμα του, ἀλλὰ μασᾷ κρυφὰ τὴν τροφήν του μὲ τρώγει κρυφίως τὸ ψωμί του. τὰ χεῖλη κλειστά.

3,15 Καὶ ἐπεβίβασας εἰς 15 Ὁδήγησες καὶ ἀνέβασες, Κύριε, εἰς τὴν 15 Μὴ ἐμποδιζόμενος ἀπὸ τίποτε, ὠδήγησες καὶ ἀνέβασες εἰς τὴν θάλασσαν τοὺς ἵππους σου θάλασσαν τοὺς ἵππους σου, οἱ ὁποῖοι θάλασσαν τοὺς ἵππους σου, οἱ ὁποῖοι, καθὼς κολυμβοῦν καὶ ταράσσοντας ὕδατα πολλά. ἀναταράσσουν τὰ πολλὰ αὐτῆς ὕδατα. προχωροῦν, ἀναταράσσουν τὰ πολλὰ τῆς ὕδατα.

3,16 Ἐφυλαξάμην, καὶ ἐποτήθη 16 Παρετήρησα μὲ προσοχήν, ἤκουσα καὶ 16 Παρετήρησα καὶ ἄκουσα μὲ προσοχήν, ὅσα μοῦ ἀπεκάλυψες, ἢ κοιλία μου ἀπὸ φωνῆς εἶδα τὰς θλίψεις τοῦ λαοῦ μου. Ἡ καρδία Κύριε, καὶ τὰ ὅποια εἶναι, ὅσα πρόκειται νὰ ὑποστῇ ὁ Ἰσραηλιτικὸς προσευχῆς χειλέων μου, καὶ μου ἐταράχθη καθ' ὃν χρόνον τὰ χεῖλη λαός, πού ἀπίστησε εἰς Σέ. Διὰ τοῦτο, ἐνῶ τὰ χεῖλη μου προσηύχοντο εἰσῆλθε τρόμος εἰς τὰ ὀσῆ μου τρέμοντα ἀπηύθυναν τὴν προσευχήν. καὶ ἔτρεμαν, τὸ ἐσωτερικόν μου ἐγέμισεν ἀπὸ φόβον, ἀγωνίαν καὶ μου, καὶ ὑποκάτωθέν μου Τρόμος εἰσεχώρησεν εἰς τὸ ἐσωτερικόν ταραχήν τρόμος ἐκυρίευσεν τὰ ὀσῆ μου ὀλόκληρος δὲ ἡ ὑπαρξίς μου ἐταράχθη ἢ ἕξις μου. Ὀλόκληρος ἢ ὑπαρξίς μου συνεκλονίσθη καὶ ἀνεστατώθη. Ἔχω ὅμως παρηγορίαν διότι πρὶν Ἀναπαύσομαι ἐν ἡμέρα ἀνεστατώθη ἀπὸ κάτω ἕως ἄνω. Ἀλλὰ πραγματοποιηθοῦν οἱ προρρήσεις αὐτές, ὅταν ἔλθῃ ἡ ἡμέρα τῆς θλίψεως τοῦ ἀναβῆναι εἰς λαὸν τὴν ἡμέραν τῆς θλίψεως μου θὰ εἰσορμήσεως κακῶν, πού εἶναι δι' ἐμὲ ἡμέρα θλίψεως, ἐγὼ θὰ παροικίας μου. ἀναπαυθῶ καὶ θὰ παρηγορηθῶ, ὅταν ἀναπαυθῶ, θὰ τελειώσω τὴν ζωὴν μου καὶ θὰ ἀνεβῶ εἰς τὴν ἄνω ἀναβῶ εἰς τὸν λαόν μου, τὸν παροικοῦντα πόλιν, ὅπου εἶναι ὁ λαὸς τῶν ἁγίων, οἱ ὅποιοι ἔζησαν ὡς προσωρινοὶ εἰς τὸν τόπον του. κάτοικοι εἰς τὴν γῆν «ἢ κατ' ἄλλην ἐρμηνείαν: Θὰ παρηγορηθῶ, διότι θὰ μεταβῶ εἰς τὸν λαόν, ὁ ὅποιος διαμένει εἰς τὸν τόπον του».

3,17 Διότι συκῆ οὐ 17 Διότι ἰδού, οἱ συκιές δὲν θὰ 17 Εἶναι δι' ἐμὲ ἡμέρα μεγάλης θλίψεως, διότι οἱ συκιές δὲν θὰ καρποφορήσει, καὶ οὐκ ἔσται καρποφορήσουν, τὰ ἀμπέλια δὲν θὰ καρποφορήσουν καὶ εἰς τὰ ἀμπέλια δὲν θὰ ὑπάρχουν σταφύλια· τὰ γενήματα ἐν ταῖς ἀμπέλοις παράγουν σταφυλάς, τὰ ἐλαιόδενδρα θὰ ἐλαιόδενδρα θὰ εἶναι ἔρημα καρπῶν καὶ ἔτσι θὰ διαψεύσουν τὶς ψεύσεται ἔργον ἐλαίας, καὶ τὰ διαψεύσουν τὰς προσδοκίας μας διὰ προσδοκίαις μας διὰ παραγωγὴν ἐλαίων καὶ λαδιοῦ· ἀλλὰ καὶ οἱ πεδία οὐ ποιήσει βρώσιν· συγκομιδὴν καρποῦ καὶ αἱ πεδιάδες δὲν πεδιάδες δὲν θὰ παράγουν γεωργικὰ προϊόντα πρὸς διατροφήν. Τὰ ἐξέλιπον ἀπὸ βρώσεως θὰ παράγουν καρπούς εἰς διατροφήν τῶν πρόβατα θὰ ἀποθνήσκουν, ἔνεκα τῆς ἐλλείψεως βοσκῆς, δὲν θὰ πρόβατα, καὶ οὐχ ὑπάρχουσι ἀνθρώπων. Τὰ πρόβατα ἀποθνήσκουν διὰ ὑπάρχουν δὲ εἰς τὰ παχυνὰ των βόδια, πού εἶναι ἀπαραίτητα διὰ τὴν βόες ἐπὶ φάτναις. τὴν ἔλλειψιν τροφῆς. Βόϊδια δὲν ὑπάρχουν καλλιέργειαν τῶν χωραφιῶν. πλέον εἰς τὰ παχυνὰ των.

3,18 Ἐγὼ δὲ ἐν τῷ Κυρίῳ 18 Ἐγὼ ὅμως θὰ ἀγάλλωμαι ἐλπίζων εἰς 18 Ἐγὼ ὅμως, ἐνῶ θὰ λυποῦμαι διὰ τὶς μεγάλες αὐτὲς συμφορές, πού ἀγαλλιάσομαι, χαρήσομαι ἐπὶ τὸν Κύριον. Θὰ γεμίση χαρὰν ἢ καρδία θὰ κτυπήσουν τὸν λαόν μου, φέρων εἰς τὸν νοῦν μου τὴν δόξαν τοῦ τῷ Θεῷ τῷ σωτήρι μου. μου διὰ τὸν σωτήρα μου Θεόν. Θεοῦ, ἢ ὅποια θὰ εἶναι φανερὰ εἰς ὅλους, θὰ χαίρω, θὰ ἀγάλλωμαι καὶ θὰ σκιρτῶ διὰ τὸν Θεόν, τὸν ἰδικόν μου σωτήρα, ἀλλὰ καὶ σωτήρα τοῦ λαοῦ μου.

3,19 Κύριος ὁ Θεὸς δύναμις μου 19 Κύριος ὁ Θεὸς εἶναι ἡ δύναμις μου. 19 Ὡς ἄνθρωπος εἶμαι ἀδύνατος, ἀλλ' ὁ Κύριος καὶ Θεὸς εἶναι ἡ

τάξει τούς πόδας μου εἰς Αὐτὸς θὰ στερεώσῃ διὰ παντὸς τὰ πόδια δύναμις μου· Αὐτὸς θὰ στερεώσῃ καὶ ἐνδυναμώσῃ τὰ πόδιά μου καὶ συντέλειαν· ἐπὶ τὰ ὑψηλά μου εἰς τὰς δικαίας πορείας μου. Θὰ μὲ θὰ ἀσφαλίσῃ τὰ βήματά μου, ὥστε νὰ φθάσω εἰς τὸ τέλος τοῦ ἐπιβιβᾶ με τοῦ νικῆσαί με ἐν τῇ ἀναβιβάσῃ ὑψηλά, ὥστε ψάλλον δρόμου. Ὁ Κύριος θὰ μὲ ἐνισχύσῃ καὶ θὰ μὲ ἀνεβάσῃ ὑψηλά, ὥστε ᾠδῇ αὐτοῦ. εὐγνώμονα δοξολογίαν πρὸς αὐτὸν νὰ ἀπὸ τὰ ὑψηλότερα νὰ νικήσω ἐκείνους, ποὺ μοῦ ἐπιτίθενται, νικήσω. προσφέρων εἰς τὸν Σωτῆρα μου ὕμνον δοξολογητικὸν καὶ ἐπινίκιον.

